

Negen werkdagen kwijt door vertragingen

De stiptheid van de treinen laat nog altijd te veel te wensen over. Daar kan Geert Messiaen (64) uit Roeselare over meepraten. Sinds september 1977 pendelt hij elke werkdag naar Brussel, maar zeker de laatste vier jaar komt hij vaker te laat dan op tijd op zijn bestemming. Reden waarom hij een dagboek bijhoudt over wat hij onderweg allemaal tegenkomt.

In 2011 was de secretaris-generaal van de Liberale Mutualiteit in totaal negen werkdagen kwijt door vertragingen. Daar bovenop kwamen nog eens elf stakingsdagen. Eigenlijk is Messiaen nooit op tijd. "S Morgens kom ik 80 procent van de keren 15 tot 20 minuten te laat aan in Brussel. Ook 's avonds heb ik bijna iedere keer vertraging of mis ik een aansluiting. Telkens is het weer lopen en crossen. Die gejaagdheid is zenuwslopend. Gelukkig ken ik uit het hoofd op welk spoor andere treinen vertrekken, maar de gewone reiziger weet dat niet."

Volgens de West-Vlaming verbetert het er niet op. "Dat is de ontgoocheling: elk jaar is het weer een beetje erger. Dan kom je in het station en is dat vertrektijdenbord weer versierd met rode kerstboomlampjes

Pendelaar Geert Messiaen ziet de stiptheid van de trein alleen maar verslechteren. Foto Isabelle Flébus

die vertragingen aangeven. Ik reis via verschillende routes: via Brugge, Kortrijk of Lichtervelde, maar de situatie is overal even penibel. Het enige positieve is dat er nu al eens een trein op een andere wacht. Maar ik zie ook niet meteen verbetering voor de nabije toekomst. Zeggen dat het met de komst van nieuwe treinstellen zal verbeteren, dat zijn foefkes."

Het is zelfs zo dat Messiaen al anticipeert op eventuele vertragingen door een trein vroeger te nemen. "Normaal neem ik de trein van 6:40 uur en dan ben ik 8:20 uur in Brussel-Zuid. Maar als ik om 8:50 uur de TGV moet hebben, sta ik al om 4:45 uur op en neem ik een trein eerder om dan vier uur later die TGV te kunnen nemen. Ik wil zekerheid, maar dit vind ik niet normaal."

Frustratie

En dat alles brengt de nodige frustraties met zich mee. "Agressie is nooit goed te praten, maar soms kun je begrijpen dat een reiziger scherp reageert. Vooral als je niet geïnformeerd wordt. Niet in de stations, niet op de perrons en niet in de trein. En ze moeten ook niet met drogreden aankomen. Geef correcte informatie. Dat brengt al veel soelaas. Zeg dus niet dat 5 minuten te laat geen vertraging is. Want die tijd is belangrijk voor je aansluiting."

Volgens Messiaen luisteren NMBS en Infrabel te weinig naar de reiziger. Meer nog: die wordt vaak aan zijn lot overgelaten als er iets misgaat. "Een pendelaar kan over het algemeen zijn plan trekken in zo'n situatie, maar voor iemand die niet gewend is om te reizen is dat anders. In welk land zijn die terechtgekomen? Je ziet ook nooit iemand van het personeel. Dat is een mentaliteit die niet goed is voor het profiel van de Belgische spoorwegen en men werkt daar niet aan. Laatst was ik in Amsterdam. Door een storm waren er daar problemen, maar daar stond allemaal volk op het perron dat je met raad en daad bijstond om te vertellen hoe je verder kon reizen. Zo hoort het te zijn."

Toch denkt Messiaen er niet aan om de trein op te geven. "Met de wagen sta je in de file en verhuizen wil ik niet. Roeselare is mijn geboortestad. Daar wil ik niet weg. De trein bovendien is een sociaal middel. Je zit vaak op dezelfde plaats met dezelfde mensen. Zo leer je anderen kennen. Ooit ben ik eens gevraagd naar een huwelijk te komen van iemand die ik in de trein heb leren kennen. Nog een voordeel is dat je er rustig de krant kunt lezen of je ogen dicht doet."

Thea Swierstra